

Συνδρομή έτησίᾳ προλαμβάνεται, εν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου σελί για δέκα. Εν τοῖς χωρίοις, δύνανται ἐπὶ τῇ ἐξωτερικῇ ἀρχῇ εἰ κοσιν.—Εἰδοποιήσεις. 4. διατρέχει καταχωρίζονται πρὸς ἡμῶν πρᾶγ κόν τῇ γραμμῇ. Ἐγγραφα Κυ βερνήτου ἢ δημοάρχου πρὸς δύο πέννας τῇ γραμμῇ.— Ἀρδρα σύμφωνά τῷ προγράμματι τῆς "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" καταχωρίζονται δωρεάν.

ΑΛΗΘΕΙΑ

Εφημερίς Εβδομαδιαία.

Ἐκδότης ἢ συντάκτης. Α. Κ. ΠΑΛΕΟΛΟΓΟΣ (Editor A. C. Paleologos)

Διὰ πᾶσαν αἰτησιν ἀπὸ συντάκτη τῷ Συντάκτη. Γραφεῖον καὶ Τυπο γραφεῖον "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" ὁδὸς Ἀ γίου Ἀνδρέου ὑπὸ τὴν οἰκίαν τῆς Δημητ. Κατ'ἡπαύλου ἀριθ. 56. Αἱ συνδρομαὶ εἰσιν υποχρεωτικῶς ἐτήσιαι. Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἐπὶ στελλόμενα, δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρίφονται. Ἐπιστολαὶ μὴ ἀπὸ λαγυμῶν ταχυδρομικῶν τι λους εἶναι, ἀπαράδεκται.

(Συνέχ. ἐκ τοῦ ἡγουμ. φύλλου.)

Τιθεμένου εἰς ἐνέργειαν τοῦ νέου νομοσχεδίου, δύνανται οἱ διοικηταί, παραλαμβάνοντες ὑποδιοικητάς, ἀστυνόμους, ὑπαστυνόμους, μηχανικούς καὶ στρατιωτικούς ἀρχηγούς ἐτι, νὰ παρεδρεύουσιν ἐν τοῖς δημο- τικοῖς συμβουλίοις ἔχοντες ὑπὲρ αὐ- τῶν ἐξουσιασμένην οὐτως ἀπό- λυτον πλειονοψησίαν καὶ ἐπίση- μον δυνάμει τοῦ 6 ἄρθρου, ὡς ἐνό- ει ὁ πρῶν διοικητὴς Λεμητσὺ πα- ρὰ τὸν νόμον τότε, ἐπὶ πάσης ὑπο- θέσεως, πλὴν ὅποτε μόνον προῦκει- το περὶ διατιμῆσεως τῶν τροφίμων (νάρι). τοῦτο δὲ διότι ἤρθεκα μὲν αὐτῷ νὰ πληρώνη τοὺς ἰχθύας πρὸς 6 γρ. τὴν δυν ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἐπλή- ρωνον 8, δὲν ἠδύοκει δὲ νὰ λό- οὐδεμίαν εὐθύνην περὶ τούτου. Ὡ- τι ὁ πρῶν διοικητὴς Λάρνακος. Οὐαῖτ ἐποίησε παρὰ τὸν κείμενον νό- μον τὸν Τουρκικόν, νῦν δικαιούται ὁ κ. Κόπαμ νὰ πράττῃ οὐχὶ παρὰ τὸν νέον νόμον, διατάττων τὴν κα- τασκευὴν ἀποπάτων ἐν μέρεσιν ἡ- κιστῶ ἀρμόδιοις, νὰ δημεύῃ τὰς περὶ τὰς θύρας καὶ ἐκτὸς τῶν ὀ- δῶν πέτρας, ἐφ' ὧν ἀναβαίνοντες ἰππεύουσι παρ' ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες οὔτε στρατιωτικοὶ εἶναι οὔ- τε τὰ εὐρωπαϊκὰ ἐρίππια μετα- χειρίζονται οὔτε καὶ ἀμάξας ἔχου- σι· δικαιούται ἐπίσης, χωρὶς νὰ πα- ραβῇ τὸν νέον νόμον, νὰ καταδικά- σῃ τοὺς πολίτας νὰ περιφυλάξωσι στράματα καὶ ἀγρῶν διὰ σαγῶν, δύνανται ἐπίσης πρὸς sous-Commis- sioner νὰ εὐλογοῦν πρὸς προε- μαίας εἰς γνωστὸν τὴν ἐλεπήν τι- να, ὡς καλεῖται ἐν Λεμεσῶν, ὡς γενικὸς ἐργολάβος, δι' ἐγγλέζι- καὶς δουλείας, καὶ νὰ χρεώσῃ τὸ ἐν τῇ περιουσίᾳ τοῦ δημοσίου διὰ 2-3-4-5 γλ. λρών, ὡς ἐποι- ῆσεν ὁ κ. Οὐαῖτ.

Δύνανται... δύνανται τὰ παν- τα νὰ πράττωσι, διότι ὁ νέος δημο- αρχικὸς νόμος, ἐάν τιτῇ εἰς ἐνέργει- αν, δὲ τὸ βεβαίως περιπίπτουσι καὶ κατὰ τὸν νόμον αἱ ἀρχι- στίαι οἱ πάλαι ποτε καὶ δὲν ἔ- ρχεται τῇ ἀρχῇ τοῦ δημοσίου, ἐπὶ

νὰ ἦναι γνωστὸν εἰς ποίας δὲν δι- καιούται ὁ διοικητὴς ν' ἀναμειγνύ- ηται ἐκ τῶν ἀστικῶν ὑποθέσεων καὶ ἐργασιῶν. Ναί! κατὰ τὰ δό- γματα τῶν Φιλελευθέρων, οἱ Φελ- λαχοὶ δικαιούνται ν' ἀποφασίσωσι εἰς τίνα ἐμπιστεύονται τὰ συμφε- ροντά των (τὰ γενικὰ τοῦ Κρά- τους βεβαίως), καὶ ὅμως ἡμεῖς οὐ- δὲ τοὺς δημοτικούς ἡμῶν πόρους! Τοὺς μισθοὺς τῶν Δημάρχων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ δημοσίου ὁ Μ. Ἀρμοστής θὰ προσδιορίσῃ (ἄρ- θρον 38 καὶ 43).

Καὶ ὁλόκληρος δὲ ἡ τῶν δήμων χρηματικὴ περιουσία θὰ εὐρίσκηται οὐχὶ ὅπου ὁ δήμαρχος καὶ τὸ συμ- βούλιον τοῦ φορολογουμένου δήμου θεωρήσωσι κατάλληλόν, ἀλλ' ὅπου ὁ Μ. Ἀρμοστής βούλεται καὶ οὐ- δὲ ἐγγίωσι τὰ χρήματα πο- λυδικαιούνται πάντες οὗτοι οἱ ἐκ- λεχθέντες ὑπὸ τῶν φορολογουμέ- νων, ἀνευ τῆς ἐπινεύσεως τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ, ὅστις ἐν τούτοις εὐρε- στήθῃ νὰ νομοθετήσῃ ἐν τοῖς πρῶ- τοις ὅτι "οὐδεμία φορολογία θέλει εἰσπράττεσθαι ἀπέναντι ἰδιοκτησί- ας ἀνηκούσης εἰς τὴν Κυβέρνησιν" (ἄρθ. 86.).

Τὸ νέον νομοθέτημα, ἐνῶ ἔρχε- ται μετὰ τὰς συνετεύξεις τῶν ἀν- τιπροσώπων ἡμῶν μετὰ τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ καὶ μετὰ τὰ νέα ὑπο- μνήματα καὶ τὰς ἐκθέσεις πρὸς τὴν Α. Ἐξ. τὸν Λόρδον Κυβερλεῦ, ἐξ ὧν τοσαῦτα ἠλπίεν ὁ Κυπρια- κὸς πληθυσμός, τὸ νέον, λέγομεν, τοῦτο νομοθέτημα εἶναι πρῶτον ἐξ ἀδελφῆ γυνήσιν τῶν προτέ- ρων ordonances, ὧν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ πρόθεσις ἦτο, ὡς ἀποδείξα- μεν ἄλλοτε, νὰ περιμειώσῃ τὴν ἐλευθερίαν ἀποσπασθεῖσαν ἐκ τῶν χειρῶν τῆς συγκεντρωμένης τῶν Κυβερνήσεων διαρκείας οὐσίας καὶ ἀγνώτων, καὶ νὰ ἐπαναφύσῃ ἐτι μᾶλλον τὴν δυσβάστακτον σχετι- κῶς πρὸς τὴν ἐμμελὲς καὶ ὑπὸ τοῦ 20 Γεν. Λόρδου πενιαν τοῦ λαοῦ.

Δὲν μεταβλήσαν οἱ παρ' ἡμῶν ἀρχόντες—οὐχὶ—οὔτε μεταβλήθ- σονται ποτε, διότι καὶ ἡμᾶς, φο-

βούνται μήπως θὰ ἔχωσι κοπῶδες ἔργον νὰ ἐπιστρέψωσι sur leurs pas ὅταν ἔλθῃ ἡ ποθητὴ καὶ προσδοκω- μένη ἡμέρα τῆς ἀναστηλώσεως καὶ αὐτῆς τῆς σημαίας τῆς μεγαλοῦρ- γοῦ καὶ πλήρους στρατιωτικῆς δόξης ἀνατολικῆς πολιτικῆς τοῦ Λόρδου Βίκονσφιλδ.

Τί προσκτάται ὁ Κύπριος λαὸς διὰ τοῦ νέου νομοσχεδίου, ὅπερ, ἐ- νῶ ἐπὶ τῇ εἰς τὸν δεῦτερον μῆνα τοῦ 1882 καὶ εἶναι εἰσέτι νομο- σχέδιον, ἐν τούτοις "Θέλει μνημο- νεῦσθαι ὡς τὸ περὶ δημοτικῶν συμ- βουλίων θεσπίσμα τοῦ ἔτους 18- 81;" (ἄρθ. 1.)

Ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Λεμητσὺ ἀπὸ δύο ἡδὴ ἐτῶν θεω- ρεῖ περιττὸν νὰ ἐκλέγῃ παρῆδρους εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, διότι ἐπέσθη ἐκ τῶν πραγμάτων ὅτι, ἀ- πέναντι τῆς συντηρημένης ἐν τοῖς πλείστοις ζητήμασι μετὰ τῶν τουρ- κικῶν μελῶν ἐπιστήμου πλειονο- ψηφίας, οἱ ἱσάριθμοι τοῖς Τούρκοις Ἕλληνες σύμβουλοι ἐσήμαινον μη- δὲν τὸ δὲ νέον νομοσχέδιον λέγει μὲν ἐν τῇ β'. παραγράφῃ τοῦ 6 ἄρθρου ὅτι, ὁ ἀριθμὸς τῶν χριστι- ανῶν καὶ ὀθωμανῶν (διὰ νὰ μὴ εἰ- πῶσι τὴν λέξιν Ἕλληνες τὴν μι- στήν, περιπίπτουσιν εἰς σύγχυσιν τῶν ὀρων, διότι καὶ οἱ χριστιανοὶ λέγονται ὀθωμανοὶ λόγῳ ἐθνι- κότητος), θὰ ἦναι ἀνάλογος τοῦ ἀ- ριθμοῦ τῶν κατοικίων ἐκατέρας φυ- λῆς· ἀλλὰ τὸ αὐτὸ τοῦτο ἄρθρον διὰ τῆς τελευταίας τοῦ παραγρά- φου οὐκ εὐνοεῖ νὰ προσέσῃ ὅτι, ὁ ἀ- ριθμὸς τῶν τε χριστιανῶν καὶ ὀθω- μανῶν μελῶν ἐναλλάξ θέλει κα- τὰ κἀκεῖν ἀποφασίσθαι ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ.

Οἱ σύμβουλοι, χριστιανοὶ καὶ ὀθωμανοὶ τῆς Λάρνακος παρη- τήσαν πρὸ κοινοῦ, καὶ οἱ δημο- τὰς δὲν ἐξέλεον ἄλλους· λέγῃς δὲ κυριώτερος τῆς παραίτησεως τῶν ἱσάριθμῶν ἐπὶ καταστάσει ἡ Κυ- βέρνησις τὰς νομοθετικὰς ἐπὶ τοῦ τοῦτο νόμου πόρους τοῦ Λε- μεσίου (ραουματ.) τὸ δὲ νέον νομοσχέδιον οὐδὲν τοῦ λέγει περὶ τοῦ- του. Εἰς ἐπιμέτρον δὲ καὶ αὐτοὺς

τοὺς πόρους, οὓς νομοθετεῖ ἐν πεν- τήκοντα καὶ πρὸς ἄρθροις καὶ οὓς θὰ συνεισφέρωσιν οἱ δημόται τακτι- κῶς καὶ ἐκτάκτως (ἄρθρ. 49), θὰ καταθέτῃ πρὸς ἀσφάλειαν (!) ὅπου θέλει ὁ Μ. Ἀρμοστής (ἄρθρ. 47) καὶ αὐτοὶ ἐτι οἱ ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρ- μοστοῦ ὀριζόμενοι μισθοὶ (ἄρθρ. 43) θὰ πληρώνονται "καθ' ὃν τρόπον κανονίσῃ ὁ Μ. Ἀρμοστής" (ἄρθρον 47.)

Παρρητήν ὁ δήμαρχος Λάρνα- κος ἀπὸ μνημῶν· οἱ δὲ λόγοι τῆς παραιτήσεως τοῦ οὐ μόνον δὲν αἰ- ρονται ὑπὸ τοῦ νέου νομοσχεδίου, ἀλλὰ καὶ καθίστανται πάντες οἱ δήμαρχοι ὡς ἐν τῶν βωδῶν προσ- ῶπων τῆς σκηνῆς· ποῖα τὰ καθή- κοντα τοῦ δημάρχου; ποῖα ἡ ἐξου- σία τοῦ καὶ ποῖα τὰ ὅρια αὐτῆς; ταῦτα πάντα εἶναι ζητήματα, ἀ- περ οὐδὲ θίγει τὸ νέον ἀριστοτέλνη- μα. Ἀναφέρεται ὁ ζηλωτὸς δήμαρ- χος τοῦ νέου θεσπίσματος πρῶτον μὲν ὅταν θὰ ἐκλεχθῇ ὑπὸ τὴν προ- εδρείαν τοῦ διοικητοῦ (ἄρθρ. 37), δεῦτερον εἰς ἐπουσιώδη τινὰ ἔργα ἀ- πογραφῆς τῶν ἐχόντων δικαιωμα- τήφου (ἄρθρ. 15, 16, 17 καὶ 19), καὶ ὅμως οἱ κατάλογοι οὗτοι οὐδὲν θὰ ἔχωσι κύρος, ἂν δὲν ἤθελον συ- αρεστηθῇ ὁ sous-Commissioner νὰ τοὺς ἐπικυρώσῃ, καὶ τρίτον τὸν ἐν- θυμῆται (ἄρθρ. 41) διὰ νὰ τὸν παύσῃ ἐάν ἀπουσιάσῃ ἐπὶ τρεῖς συ- νεδριάσεις ἀνευ ἀδείας τοῦ συμ- βουλίου του (!). Ἀλλὰ παρακα- λούμεν θερμῶς τοὺς αὐτοσχέδιους καὶ ἀγαθοδούλους νομοθέτας ἡμῶν ἵνα μας διαφωτίσωσι τί σημαίνου- σιν αἱ παρεντιθέμεναι ἐν τῇ σωρεί- α τῶν λέξεων τῆς μνησθείσης πα- ραγράφου λέξεις "ἐκτὸς ἐάν... ἢ ἐ- κερυχθῇ εἰς κατάστασιν πτωχεύσε- ως ἢ καὶ συνεβιάσθῃ μετὰ τῶν ἀνευστῶν τοῦ ἢ καὶ ὡς ἀπερίγρ- αφ ὑπὸ τὰς διατάξεις νόμου τινὸς οἰκιστικῆς ἐκτελέσεως ἐν τῇ νήσῳ". διότι, τὸ γ' ἐφ' ἡμῶν, ἡμεῖς οὐδὲν ἐπερισησάμεν τὸ gravis sunt non leguntur.

Ἡ λογικὴ τὴν ὁποίαν ἐκτέλεθ- μεν, διατροπὴ νὰ παραλεχθῇ τὴν ἐννοιαν ὅτι, ὁ τυχὸν ὑποστῇ τοῦ

αὐτὰ δυστυχήματα δύναται νὰ ἀποτυχήσῃ καὶ πλέον τῶν τριῶν σινεδριάσεων καὶ πλέον τῶν δύο μηνῶν, χωρὶς νὰ ἀπολέσῃ τὴν ιδιότητα τὴν προεδρικὴν, ὡς σημαίνει τὸ γράμμα τῆς μεταφράσεως.

Ἀλλὰ τί πρῶτον, τί δ' ὕστατον καταλέξομεν;

Περίληψις.

Μετὰ πολλὰ τρεχάματα ἀφοῦ ἀποδείξῃ ὁ Κύπριος 1) ὅτι ἔχει νόμιμον ἡλικίαν (ποιαν;); 2) ὅτι ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ᾔσθωμανός (πρέπει καὶ νὰ ἐξομώσωμεν-διότι ἐν τῇ ἡγουμένη 6 παραγράφῳ ὁ ἠνωμανὸς σημαίνει Ἰσλάμην) 3) ὅτι ἔχει σπῖτι καὶ ὄνομα, 4) ὅτι ἐπλήρωσε καὶ θὰ πληρώσῃ πάντα φέροντα καὶ ἐκτακτὸν (ἀρθρ. 49-100), ἐν ᾗ ἤθελεν ἐγκρίνῃ ἡ Α. Ἐξοχότης, ἐπὶ τῶν γαιῶν, οἰκιῶν, μεταλλουργείων, δένδρων, ἀλσῶν(;) καὶ ἐπὶ πάσης ἀκινήτου αὐτοῦ ιδιοκτησίας, τότε θὰ τῷ ἀναγνωρισθῇ ἡ τιμὴ νὰ φηγοῦράρῃ ἐν τοῖς ἐκλογικαῖς καταλόγοις καὶ θὰ ὑποδεικνύῃ διὰ τῆς πολυτίμου ψήφου τοῦ ποίους τῶν συμπολιτῶν τοῦ θεωρεῖ ἀρμοδίους νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς...νευρόσπαστα τῆς ἐξουσίας. Νὰ μὴ τῷ κακοφανῇ ὅμως, ἐὰν κέκτηται τὸ τόσον ἀκριβὰ πληρωμένον αὐτοῦ δικαίωμα τοῦτοκαί τις Ἰνδὸς, ὅστις κατωκήσεν ἐν ἐρμάρι ἐπὶ 12 μῆνας ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶν παχαρικὰ ἔστω καὶ ἀξίας 30 γρ. τὸ ὅλον, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἐπλήρωσε τὸ ἐνοίκιον, ὡς τόσοι ὑπάλληλοι τῆς διοικήσεως ἡμῶν. Ὡς προσέλθωσι λοιπὸν πανηγυρικῶς εἰς τὰς ἐκλογικὰς κάλπας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὁ «Cypus Herald» ἀμβλυώτων, ἵνα μὴ εἴπωμεν τυφλώττων, προσπαθεῖ ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτοῦ φύλλῳ ν' ἀποδείξῃ ἡμῖς ἀντιφάσκοντας πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, διότι ἐνῶ κατὰ Νοέμβριον ἐγράφομεν ὅτι, χάρις εἰς τὴν ἐλλείψιν τοῦ Ἰδαρὲ αἱ τιμαὶ τῶν προϊόντων ὠρίσθησαν διηκείως ὑπὸ τῶν προσκληθέντων ἐλλήνων ἐμπόρων, πρὸ δύο ἐβδομάδων ἐγράφομεν(;) ὅτι ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως Ἰδαρὲ, αἱ τιμαὶ τῶν προϊόντων ὠρίσθησαν μεγάλαι. Λέγει δὲ ὅτι οὐδ' ὁ Sancho Panza θὰ ἦτο ἱκανὸς νὰ ἀρέσῃ ὡς Κυβερνήτης τῇ «Ἀληθείᾳ», ἣν ἀποκαλεῖ στενάλεον «εὐφύα μὲν ἀλλ' ἐπιλήθμο ν α'». Χαίρομεν ὅτι πολὺ ἐνθυμῶται ὁ «Cypus Herald» καὶ ὅτι ἐν διαφόρῳ τινὶ κατὰ Νοέμβριον ἐγράψαμεν, συμβουλευόμεν δ' αὐτῷ, κατηγοροῦντι ἡμῶν ἐπιλησμοσύνην, νὰ εἴπω πως καὶ τὴν ὁρατὴν τοῦ ἀποῦ φαίνεται ἔχων τοσοῦτον ζεῖον τὴν μνήμην, διότι δὲν κατάρρωσε νὰ ἰδῇ ὅτι, ὑπὸ τὸ τοῦ Φεβρουαρίου ἀρθρον, ἐνῶ θεωρεῖ ἡμᾶς ἀν-

τιφάσκοντας πρὸς ὅσα κατὰ Νοέμβριον ἐγράψαμεν, ὑπῆρχεν ἐν μέγα ὧ, ὅπερ σημαίνει ὅτι τὸ ἀρθρον ἐκείνο (Πολιτικὸς βίος τῆς Κύπρου) δὲν εἶναι ἡμέτερον. Ἡμεῖς οὐδόλως συνεθίζομεν νὰ διαστρέφωμεν τὰ ἐπιστελλόμενα ἡμῖν, ὡς αὐτὸς πρᾶται καὶ ἐπραξεν ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐκ Πάφου ἀλληλογραφίᾳ του, ὡς ἐσμεν κάλλιστα περὶ τούτου πεπληρορημένοι. Λίαν ἀφύτης ὅμως καταρωρᾶται ἡ ἀγγλικὴ συνάδελφος εἰρωνευομένη ὁπθεν ἡμᾶς διὰ τοῦ Sancho Panza, διότι τοιοῦτοτρόπως καθιστᾷ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἐκθειάζομένην ἐν Κύπρῳ διοίκησιν ἥττονα καὶ τῆς τοῦ ρηθέντος Sancho Panza.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐν τῷ ἐνταύθα Ἀγγλικῷ Συλλόγῳ ἐγένετο συνέλευσις σκοποῦσα εἰς τὴν λήψιν μέτρων κατὰ τῶν κακομεταχειριζομένων τᾶλῶν ζῶα, πρὸς τὰς δὲ ὅπως οἱ συνελθόντες Ἀγγλοὶ ἀπειθύνωσι πρὸς τὴν Α. Ἐξ. τὸν Μ. Ἀρμοστήν ἐπὶ τούτῳ ἀναφορὰν. Καλὸν καὶ ἄξιον ἐπαίνου τὸ ἔργον τοῦτο, ἀλλὰ δέον πρὸ τῆς λήψεως μέτρων κατὰ τῶν τᾶλῶν ζῶα βατανιζόντων, νὰ ληφῶσι τοιαῦτα κατὰ τῶν τὰ λογικὰ ὄντα βατανιζόντων, οἷα ἐν παραδείγματι ἡ ἐν Κερυνείᾳ εὐγενὲς Κυρία.

Αἱ ἀπόκρεφ ἐρέτος παρ' ἡμῖν ἦσαν ζωηρότεροι ἢ ἄλλοτε, χάρις δὲ εἰς τὸ φιλήσυχον τῶν κατοίκων οὐδόλως διαταράχθη ἡ ἡσυχία τῆς πόλεως· οἱ προσωποδοροὶ καὶ μεταμεισμένοι ἦσαν πολλῶ πλείονες ἢ ἄλλοτε.

Φίλος ἀπέστειλεν ἡμῖν ἐκ Λονδίνου ἐν μεταφράσει τὸ ἀκθλουδὸν ἀπόσπασμα ἀγορεύσεως τινος, γενομένης τὴν 6 Φεβρουαρίου, περὶ τῶν ἀγγλικῶν ἀποικιῶν ἐν μιᾷ τῶν ἀριστοκρατικωτέρων συνοικιῶν τοῦ Λονδίνου. Ὁ ἀγορεύων, ἐπιστήσας τὴν προσοχὴν τῶν ἀκροατῶν τοῦ ἐπὶ τεσσάρων εἰκόνων παριστάσων θείας τῆς Κύπρου, εἶπε τὰ ἑξῆς.

Ἐνταῦθα ἡ ἀγγλικὴ σημαία ἀνέλαβε τὸ ὑάλλον λεπτουίνος ὁ δὲ σκευὸν ἔργον. Οἱ ἐν Κύπρῳ Ἕλληες εἶναι οἱ ἀπὸ γονοὶ τῆς αὐτῆς ἀκείνης φυλῆς, ἥτις αὐτῇ γονοὶ εἰς τὸν κόσμον σκίπταντα τὰς ἐσχᾶς ὁ τὰς ἐπισημίας. Ἦναι οἱ ἀπὸ γονοὶ τῆς αὐτῆς ἀκείνης φυλῆς, ὡς ὁ Ἀγγλίας ἐφίλει νὰ μεταχειρίζεται αὐτοὺς μεθ' ἑβρώτους ἢ τρυφερότους.

Τὶ λέγουσι περὶ ταύτῃ ὁ «Cypus Herald» ἢ οἱ πατέρες του;

Ἐμάθομεν ὅτι ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως κ. Οὐάρεν ἀναχωρεῖ, ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἐπαινᾶται πολιτικῶς. Τὴν ἐδῆσαν ταύτην δημοσιεύομεν ὑπὸ ἐπιμύλην.

Ἡ Κυρία Στίβενσον. καθὺ γρά-

φουσιν ἡμῖν ἐκ Κερυνείας, καταγίνεται εἰς ἀνασκαφάς, τὸν προσεχῆ δὲ Μάρτιον ἀπέρχεται μετὰ τοῦ συζύγου τῆς ἐκ Κύπρου, ζητήσαντος πεντάμηνον ἀδειαν ἀπουσίας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ὁ Σίρ Δίλκε εἶπεν ὅτι, αἱ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας σχέσεις εἶναι λίαν φιλικαὶ καὶ ὅτι ἡ ὁμοφωνία τῶν δυνάμεων παρέχει τὰ μέσα ὅπως λυθῶσι τὰ ζητήματα, τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἢ ἀλλοῦ. Δύο ἀξιοματικοὶ τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ, προσεβλήθησαν ἐν Ἀρμπάκρ (τῆς Ἀνατολῆς) θεωρήσαντες ὅτι ἐξ αὐτῶν ἐπληρώθη ἐπικινδύνως, ὁ δ' ἕτερος ἰδέσθῃ. Ὁ ἐν Κ] πόλει πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας ἀπεβόσκει παράτονα πρὸς τὴν Πέλην διὰ τὸ συμβῆναι τοῦτο, ἀπὸ δ' ἐπεμψε φοιγᾶται μετὰ τὴν διαταγὴν νὰ συλληφθῶσιν οἱ ἐνοχοί. Τὰ Ἡμ. Νέα δημοσιεύουσιν ἀρθρον βεβαιῶν ὅτι αἱ Δυνάμεις προθύμως ἀνεγνώρισαν τὸ δικαίωμα τῆς Ἀγγλίας ἢ Γαλλίας τοῦ ἐξαιρέσει ἐκ τῶν μετ' αὐτῶν διαπραγματεύσεων ἀπὸ τὸ ζήτημα τῆς Αἰγύπτου, ἢ ἐκ πάσης ἐξελέγξῃς εὐρωπαϊκῆς, τὴν ναυσιπλοΐαν τοῦ Σουέζ· ἀνιγνώρισαν δὲ ὅτι τὴν ἀρχὴν ὅτι ἡ Τουρκία δὲν δύναται νὰ παρίσβῃ εἰς ὅ, τι ἀφορᾷ τὴν Αἰγύπτου. Ὁ στρατηγὸς Σκοβιέλ ἀγορεύων πρὸς Σέρβους σπουδαστὰς εἶπε δριμυτῶς τὴν Γερμανίαν ἢ ὑπετήριξεν ὅτι, ὁ πόλεμος μεταξὺ Γερμανίας ἢ τῆς Ρωσίας ἔσται ἀναπόδραστός. Ἡ ὁμιλία αὕτη παρήγαγε φοβεράν αἰσθησὶν ἐν τῇ Βιέννῃ καὶ Βερολίῳ. Τὰ ἀγγλικά φύλλα καταδικάζουσιν τὸν λόγον τοῦ Σκοβιέλ. Ὁ «Χρόνος» συμβουλεύει τὴν Τζάκσον ν' ἀποδοκιμάσῃ αὐτόν. Ἡ «Σημαία» εἰσβαίνει ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος δυσηρετήθη ὅτι θέλει ζητήσῃ ἐξ ἡμεῖς πρὸς τῆς Ρωσίας. Ἡ ἐπίσημος ἐφημ. τῆς Ρωσίας ἀποδοκιμάζει τὸν λόγον τοῦ Σκοβιέλ. Τὰ αὐτριάκα στρατεύματα ἐνίκησαν τοὺς ἐπαναστάτας ἐν Κριβόκε καὶ κατέλαβον διαφόρους θείους, ἐκ τῶν ἐκείνων δὲ ἑπὶ τὸ ταμίειον τῶν ἐπαναστῶν τὸν πλείστον τῶν ἐν αὐτῷ νομισμάτων ἦσαν Ρωσικά. Ὁ εἰς τῶν κακοποιηθέντων Ἀγγλῶν ἀξιοματικῶν ἐν Ἀρμπάκρ ἀπέθανεν ἐκ τῶν πληγῶν του.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Κατὰ σύστασιν τοῦ ἐπιτίμου Γραμματέως κ. Πρίτζιαν εἰδοποιούμεν ὅτι ἐκ τῶν ἀγγελομένων ἱπποδρομιῶν, θέλει νικῇ ἢ εἴτερά μεθ' ἑαυτῶν 13 σιδάμων, ἢ ἐνὸς δακτύλου. Αἱ ἐγγράφαί πρέπει νὰ γίνωσι πρὸ τῆς 12 π. μ. τῆς προσεχούσης Δευτέρας, καὶ ἢν θέλουσι γινῇ αἱ ἱπποδρομίαι. Δι καίωμα ἐγγραφῆς εἰς τὴν ρηθεῖσαν πρόσθετον ἱπποδρομίαν σελίν, 10, προστιθεμένη £. 10. Οὐδεμίαν ἄλλη πληρωμὴν ἀπαιτεῖται.

Ἐν Λεμεσῷ τῇ 13]25 Φεβρουάριου.82.

NOTICE

There will be a race for ponies 13hds 1 in. Entries to be made before twelve o'clock on the Race Course on Monday.

Entrances 10/- £ 10 added no other subscription will be required.

ΟΙ ΕΝ ΠΑΦΩ ΑΓΓΛΟΙ ΚΑΙ

Ο ΟΜΕΡ ΑΓΑΣ.

Κυρία Συντάκτα τῆς «Ἀληθείας».

Ἐκ τῆς βραχείας ἀπαντήσεώς

σας εἰς τινὰ ἀνταπόκρισιν τοῦ «Κυπριακοῦ Κήρυκος» ἐκ Πάφου, λαβὼν περιέργειαν, ἀνέγνω ἐν μεταφράσει ὀλίγηρον τὴν ἐπιστολὴν τοῦ παρέδρου τοῦ Ταβή ἢ Ἰδαρὲ τοῦ Κτήματος κ. Γ. Δημητρίου ἀδου.

Καὶ εἶναι μὲν λίαν ἀργὰ, οὐ μὴν ἀλλ' ὅταν Κύπριος ἢ Ἕλλην δημοσιεύῃ γεγονότα ἢ ἐπὶ μὲν τὴν ὑπογραφὴν του ἢ ἀγγλισι, ὑποθέτομεν ὅτι δύναται νὰ ἔχῃ σοβαρὸν σκοπὸν ἢ ὥστε νὰ ἀρκῇ αὐτῷ ἢ ὑπόμνησις τοῦ Ἐφ' ἄλτου. Ἐγὼ μὲν ἔχω μὲν μέχρι τοῦδε ὅτι, ὁ δι' ὅλης τῆς ζωῆς ὑπάλληλος, ἢ κατὰ συνέπειαν συντηρητικὸς διατελέσας κ. Δημητριάδης, ἦτο εἰς ἐκ τῶν 4 ἢ 5 Κυπρίων Ἑλλήνων τῶν ἐκ μαθόντων τὴν τουρκικὴν ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι, ἐν τῇ δέλῃ τοῦ βίου ἐξέμαθε ἢ τὴν ἀγγλικὴν, φαίνεται, ἢ εἶναι πράγματι κρῖμα ὅτι δὲν ἀπεφάσι σέ ποτε νὰ μάθῃ τὴν ἐθνικὴν του γλῶσσαν, διότι τότε θὰ ἐγίνωσκεν ὅλην τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους του ἢ δὲν θὰ ἤρκετο εἰς τὰ διδύγματα τῶν Ἀγγλῶν προΐσαμένων του, οἵτινες τοσάκις μᾶς ὑπανθύμισαν ἢ ἄλλοτε τὴν δῆθεν ἀχαριστίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, χωρὶς νὰ φαντασθῶσι βεβαίως ποτὲ πρῶτον μὲν ὅτι οἱ λόγοι, δι' οὓς ἐξώρισαν μὲν τὸν Ἀριστείδην ἢ Θεμιστοκλῆ, ἐθαλάσσωσαν δὲ τὸν Σωκράτη, ἦσαν ἀκριβέστατα ἀντίθετοι τῶν λόγων, δι' οὓς θὰ ἐξώριζον οἱ πατέρες του πάντα ἐλευθερόφρονα Κύπριον, ἂν οἱ φιλελεύθεροι ἐν Ἀγγλίᾳ δὲν ἐξώρικίζον ἀπὸ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τὸν φοβερόν κίνδυνον, ἢ δὲν τερπον ὅτι οἱ λόγοι οὗτοι ἔπρεπον, ἂν οἱ κρατιωτικοὶ διοικηταὶ μᾶς ἐνόμιζον καλὸν νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπὸ τὰ διδάγματα τῆς ἱστορίας ὡς πάντες οἱ ἐγγράμματοι, ν' ἀπελπίσωσι μὲν αὐτοὺς ὅτι θὰ δυνήθωσι ποτὲ νὰ μᾶς μεταμορφώσωσιν εἰς Ἰνδοὺς, ὡς ἡλπίσαν, διότι εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἡττάζομεν ἢ Ἀριστείδης ἢ Θεμιστοκλῆς, νὰ δώσωσι δὲ ἢ ἐν ἰσοεὶς ἀντιδύομεν κ. Ἐπένσερό τι δὲ γινώσκον, σκότωρον ὅτι Ἑλλήνες, ὅταν ὑποπτεύθωσιν ὅτι ἐπιβουλεύεται τις τὴν ἐθνικὴν τῶν θρησκείαν..... Ἀλλὰ ταῦτα πάντα εἶναι λίαν βαθιά δι' ἡμᾶς μικρὸν ἀξιοματικῶν ἢ τὸν μαθητὴν τοῦ Γ. Δημητριάδου, ὅστις ἔμαθε μόνον τουρκικὰ νὰ διαβάσῃ. Ἀλλ' ἂς ἐλθῶμεν εἰς τὰ γεγνημένα, ἅτινα τῷ χρησιμεύουσιν ὡς κακίσματα τοῦ Ἀγγλοῦ καὶ σφύρον διὰ τοὺς μαθηδοποιήσαντες αὐτόν. Ἡ διατριβὴ εἶναι ἀγγλική

γεγραμμένη ἐν τόσῳ ἀγγλισί, ὥστε στοιχηματίζομεν ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐ γράφη ἀγγλισί.....

Γνωστοποιεῖ εἰς τὸ δημόσιον ὅτι τοῦ Χασάν Ὁμέρ, τοῦ τριακονταε τοῦς περίπου νέου, ὅλα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς ὑπῆρξαν πλήρη κακουρ γημάτων· ἄρα ἐκακούργει κατὰ τὰ τρία ἔτη τῆς ἡλικίας τῆς κατο χῆς καὶ ὅπως τιμωρεῖται νῦν μόνον, ὁπότε ἐφόρευσε Τούρκον, καὶ ἴσως δικαίως—ἡτίμασε, νομίζομεν, τὴν γυναικά του, καὶ τὸν ἠνάγκασε μὲν ἡ φιλοτιμία νὰ διαζευχθῇ ταύτην, ἀλλὰ τὸν σκώληκα τῆς ζυλοτυπί ας δὲν ἠδυνήθη νὰ διαζευχθῇ ὁ δυστυχῆς, φαίνεται, καὶ τοῦτο εἶναι ἐ λαφρυντικὴ περίπτωσις διὰ τοὺς πεπολιτισμένους ἡμῶν νέους ἀρ χοντας, δι' οὓς τὸ "θ' ἐλεῖς με θέλω σε" εἶναι νόμιμος ἱερός καὶ—τε τέλεσαι δύναται τις νὰ ἐγκαταλεί ψῃ δωδεκάδα τέκνων καὶ σύζυγον νό μιμον—δόξα τῇ θεῷ ὡς πρὸς τοῦ το εἶναι πληρεσάτης ἡ δωρηθεῖσα ἡμῖν ἐλευθερία, τὸ ὁμολογοῦμεν.

Κρίμα ὅτι δὲν ἐνθυμήθη καὶ ἄλλο γεγὼνός τοιμηρότερον τῆς ἀγγλι κῆς δικαιοσύνης· ἐφόρευσε ὡς κύ να πρό τιων ἐβδουμάδων ὁ Ἀσν νόμος τῆς Λεμησσοῦ τὸν Τταχίρην ἐκ Μαλζῆς, φύγόνδικον ἔνεκα ἐκβι α σ μ ο ὕ γ ν ν α ι κ ὁ ς..... πόρνης. Θὰ προσθέσωμεν ὅμως ἐν μικρὸν σχόλιον εἰς τὸ γεγονός τοῦτο. Κα τὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς κατοχῆς ὁπότε ὁ Ταχίρ εἶχε τὸν θεῖον Πε κίρ καδὴν τῆς Λεμησσοῦ, ὠργία σεν ἐντὸς διατηροῦμεν ο ν ν ο ὕ Χριστιανικοῦ μετὰ πόρνης Ὁ θωμανίδος· ἀνεφέρθησαν οἱ κάτοι κοι τοῦ χωρίου ζητοῦντες τὴν τι μωρίαν του διὰ τὴν βεβήλωσιν· ὁ ἅγιος Πάφου ἔπειλεν ἀντιπρόσω πόν του ἐνταῦθα ζητῶν ἱκανοποι ησιν, ἀλλ' εἰς μάτην ὁ Ταχίρ προσ κληθεὶς διὰ τρεῖς διὰ προσκλητη ρίου ὡς gentleman, προσῆλθεν εἰς τὸ δικαστήριον μόνον ὅταν ὁ θεὸς του καδὴς καὶ ὁ εἰς τὸ χωρίον του μεταβῆς. Καί μιν ἐκείνης Ναζιφ, ὁ βεβαίωσαν αὐτὸν ὅτι οὐδὲν εἶχε νὰ φοβῆται· καὶ ἤλθε τότε, ἀλλ' ἀ πῆλθε τοῦ δικαστηρίου προπαρ φθεῖς ὑπὸ τοῦ τότε διοικητοῦ, ὁ ποδιοικητοῦ καὶ ἀντινόμου! Τώρα δέ, ὁπότε ἀπῆλθεν ὁ θεὸς του κα δῆς, φονεύεται ὡς σκόλλος διότι ἠθάρησε νὰ ὁμιλήσῃ μετὰ πόρνης τοῦρκας ἐν ἔρε, καὶ ἦν εἶχε τὰ καπρίτζια τῆς.

Δὲν ὁμοιάζει ὀλίγον τοῦτο με τὸ λεγόμενον τοῦ κ. Δημητριάδου ἐπὶ ἐνδοξῇ ἔχῃ ὁ Μεχεμετ-πασῶς

δὲν ἐπλήρωνε δεκατίαν ὁ Ὁμέρ ἀ γῶς καὶ δὲν ἐτιμωρεῖτο ὁ Χασάν κακουργῶν; ἦτο ὅμως τότε δεκα πενταετής ὁ Χασάν. Ἐρωτῶμεν μόνον τὸν κ. Δημητριάδην τί ἐκέρ θησεν ὁ ἴδιος ἢ οἱ τάλανες ἀγρό ται συμπατριῶταί του διὰ τὸ ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ μας ὅταν πρόκειται πε ρὶ φορολογίας δὲν χωρατεύουν; Καὶ ὅμως ἀμφιβάλλομεν πολὺ, καὶ ἂν οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν δεκατίων ἀ φινον ἀφορολόγητον τὸν μονδί ρην Ὁμέρ ἀγῶν. Ἐπίσης φρονοῦ μεν ὅτι ἐπιτρέπεται νὰ ἀμφιβάλ λωμεν ἂν ὁ Χασάν θὰ ἐμύεν ἀ κατ'ιδίωκτος φονεύων ἰσλάμην καὶ ἐπίσης συγγενῇ τοῦ Μεχεμετ-πα σῶ [ἂν καλῶς ἴσμεν πληροφορη μένοι] Μουσαφάν.

Ἀλλὰ καὶ πῶς ἐξέθαψε τὸν Κυ πρισλὴν Μεχεμετ-πασῶν ὁ ἀζῶς κ. Δημητριάδης, πρὸ δεκαπενταετί ας, ἂν δὲν μας ἀπατᾷ ἡ μνήμη, ἀ ποθανόντα; καὶ ἐν τῇ ἂν περιπτώσει οἱ ἐν Πάφῳ προϊτάμενοι τοῦ ἀζῶ τούτου νομίζου· ἀρκοῦσαν τιμὴν διὰ τὴν διοικητικὴν ἱκανότητάτων συγκρινόμενοι με τοὺς Ὁμέρ ἀγά δες τοὺς ἀ γ ρ α μ μ ἄ τ ο υ ς, ὡς μας τοὺς λέγει, ἀδικοῦνται πολὺ καὶ πάλιν προσφεύγοντες εἰς τὴν πρὸ δεκαπενταετίας κατ'ἀσυστήν, καὶ τοῦτο ἀναφορικῶς πρὸς τοὺς κα κουργοῦντας συγγενεῖς τῶν κρα τούτων τότε Τούρκων.

Τὰ ἄλλα μνημονεύόμενα ὡς συμβάντα ἐπὶ τουρκοκρατίας καὶ μὴ τιμωρηθέντα, ἀγνοοῦμεν παν τάπασιν ὑπὸ ποίᾳ ἐγένοντο πε ριστάσεις, οὐδ' ἐννοοῦμεν ποσῶς νὰ ὑπερασπίσωμεν τὴν ἐλευσύντη τα τῆς προκιντόχου Κυβερνήσεως· λέγομεν μόνον ὅτι, ἂν μὲν εἶχο μεν τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ ἀνῆκω μεν εἰς τὸ μέγα ἔθνος τὰ Βρετανι κόν; δὲν θὰ ἐπετρέπομεν εἰς τοὺς ἀζῶδες νὰ μας συγκρίνωσι μετὰ τοὺς Ὁμέρ ἀγάδες· ἂν δὲ εἶχομεν τὴν ἀτυχίαν νὰ ἤμεθα εἰς τὴν θῆσιν τοῦ κ. Γ. Δημητριάδου, πολὺ δυσ κώλως, μᾶς φαίνεται, θὰ ἐγράφε μεν τὴν ἑλληνικὴν ὑπογραφήν μας ὑπὸ ἐπιταλὰς γεγραμμένης εἰς ἀ γνωστον ἡμῖν γλῶσσαν, ἐπαυνοῦ σας καὶ ἐκφριζόσας εὐχαριστίας δι' ἀνθρώπους, οἱ ποὶς κατέβη ξαν συστηματικῶς πᾶν δι' ἑλληνι κὸν ἐν τῇ νήσῳ, καὶ προσεκάθησαν νὰ μας καταστήσουν Παρίας, ὡς μυριακίς ἀπεδείχθη διὰ τῶν γεγο νύτων.

Εἰς τῶν συνδρομητῶν σας· Ἐν Λεμησσοῦ.

Ἐν Λεμησσοῦ 5)17 Φεβρ. 1882.

Κύριε Συντάκτα.

Οὐδαμῶς ἐξεπλάγην ἰδὼν ἐν τῇ πέμ- πτῃ ἀριθμῷ τοῦ "Στασίνου" ἀπέρουτόν τινα βασιτολογίων συρραφήν, διότι αὕτη τυμπανόκρουστικῶς προδιαλαλῶσα πε ριμίνετο. Ἠπόρησα ὅμως πολὺ, καὶ ἀπο ρῶ ἔτι, τί παθὼν (διότι ὁ προβαλλόμε νος λόγος τῆς ἀμύνης δὲν εἶναι πρόσφο ρος· εἶναι δὲ πασιδὴλον ὅτι ὁ ἐν τῇ "Ἀληθείᾳ" γράφας ἀντεπεξήρχετο κατὰ τοῦ διὰ τοῦ "Νέου Κιτίου" πρώτου ἀρ χιμένου χειρῶν ἀδίκων) ὁ ἐνῆσχος καὶ πολύκις "Στασίνος" ἠνέχθη, ὡς μὴ ὦ φειλε, ν' ἀπολειδῇ, ἔνεκα αὐτῆς, χωρὸς τεσσάρων καὶ ἐπέκεινα τῶν συνήθως σπου δαιοτέρων ἐπὶ αὐτοῦ· μήτοι τὴν ἀμε τρον γλυκυθυμίαν, ἣν ἐκ τῶν ἀληθῶς χαριτολόγων σιχουργιῶν καὶ πελογραφιῶν αὐτοῦ ἀπολαμβάνουσιν οἱ ἀναγνώσται του, ἠθέλησε καὶ ὑποκεράσῃ, ἐσκαποφοβίας ἔ νεκε, διὰ τῆς παραθέσεως πινακίου, δι' ἐλλιβόρου, χολῆς καὶ σχολῆς ἡρτισμέ νων, καὶ μετὰ κορακίων τμημάτων μεμι γαίνων, μακροσκελῶν τε, χροσφειδῶν τε καὶ ἀσυναρτήτων μακαρονίων; ἂν τούτο [καὶ οὐδεμία ἄλλη ἐπαῖδα κατ' ἐμὲ χωρεῖ ἐξήγησις· διότι γνωρίζω τὸν ἀξιοτίμον συντάκτην τοῦ "Στασίνου" ἐξ ἀπαλῶν ἀνδρῶν, ἀγαθῶν καὶ ἐκτιμῶν αὐτὸν, δύνα μαι νὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι οὐδέποτε καταβαί νει εἰς τὴν χαμαίζην κόντραν τῶν παθῶν] πράγματι εὐφύει τὸ εὐρημα, ἀλλὰ τοῦτο ἠδίκησε τὰ μέγιστα τοὺς ἐναγνώστας αὐτοῦ, οὐ μόνον σερηθέντας, χάριν σκαίουργήματος, τοῦ συνήθους αὐτοῦ ποιήματος, ἴσως δὲ καὶ ἄλλων ἐπὶ σῆς καλλιτεχνικῶν τεμαχίων τῆς μεύ σης αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ πρὸς ναυτίαν διεγερ θέντας. Ἀλλ' ἂν ἄλλοι [ἡ πόλις σύμ πασα] ἠγανάκτησαν σφόδρα ἐπὶ τούτοις, ἐγὼ, καίτοι οὐδὲν ἦγον δυσφορήτας, ὁ φείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι, διὰ τῆς φιλο ξενίας, ἣν ὁ φίλος Στασίνος παρέσχε, εἰς τὴν λιβελλογραφίαν ταύτην, μοὶ ἔχο ρήγησεν εὐκαιρίαν προσφιλῆ, ἥς ἀμφο τέρας ταῖς δραξίν ἐπιλαμβάνομαι πρὸς ἐκπλήρωσιν ἱερῶν καὶ καθήκοντος. Καὶ ὄντως· φθάς ἐν τῇ περικοπῇ αὐτῆς, καὶ ἦν ὁ πρὸς δικαιοπραγίας συνεγῶς, ὅτι μας καὶ φιλανθρωπικῶς ἐκτελεῖν τὴν ἰατρι κὴν τῆς πόλεως ταύτης λειτουργίαν κ. Ι. Καρκαγεωργιάδης κατὰσκαποφαντεῖται ὡς ἐκ μὲν μνηστικῶς τὰ βαλάντια πάντων, ἀ μνηστικῶς καίτοι ἴσως ἐκτελεῖ οἱ οἱ- κογενεῖς μου· ἀπολαμβάνουσιν, οὐχὶ φι λίας ἀλλὰ φιλοφροντίας χάριν, τὰς τε- ιατρικὰς αὐτοῦ ἐπιτηδεύσεις καὶ τὰς φαρ μάκων τῶν χορηγίας, δωρεὰν, καίτοι μετ' ἀδιαφορίας προσεχῆς παρηκολού θησι τὴν τελευταίαν· ἢ καὶ μετὰ τοῦ μα καρίτου πατρὸς μου ἀσθένειαν καὶ τὴν πο λυτὴν τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ μου, μετ' ὁ μίας δὲ παρακολούθησιν πρὸς ἀκταπίε- σιν καὶ χροστίαν τῶν καὶς ἐδελφῶν μου καὶ αὐτοῖς καὶ ἐπὶ αὐτὸν ἐδράσαντο ἀπὸ φεβρίας ἰσχυράς, καίτοι, καὶ ὡς τις παραπονετός, εἰσῆσι νὰ περιέλθωσιν ἐπὶ

τριετίαν εἰς ψυχρανσιν αἱ προσωπικαὶ ἡ μῶν σχέσεις, χωρὶς οὐδὲ τὸ παρέπαν ἐκ τούτου ν' ἀλλοιωθῇ ἡ προτέρα πρὸς τὴν οἰκίαν μου ἰατρικὴ αὐτοῦ συμ- περιφορὰ [καὶ φρονῶ ὅτι οὐκ εἰμι μόνος ἐγὼ ὁ τοσαῦτα εὖ πεπονθὼς παρ' αὐ τοῦ· δωδεκάς ἴσως ἄλλων ἐπιμελῶς ἡγ μένων, ἐκτὸς πλείων ὑποδεεσέων οἰκο- γενεῶν, παραπλήσια τούτοις, οὐνομολο- γεῖσθαι· εἶναι δὲ πασιγνώστον ὅτι καὶ ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῶν τριῶν Ἐκκλησιῶν χαίρει τὰς ἱατρικὰς αὐτῶν θεραπείας δω- ρεῖαν], οὐδέποτε διεκέρηξα δημοσίᾳ τὴν ἐπὶ τούτοις ἀπειρον ἐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν εἰρημένον Ἰατρόν. Ἀπὸ καρδί- ας ὅθεν εὐχαριστῶ τὸν φίλτατον "Στασί- νον", ὅτι διὰ τῆς καταχωρήσεως τῆς ἐν- τελευτῆς καὶ ἀνοσίῃ μακαρονογραφίας, καὶ ἀνεπέλῃσε τέως ἐπιλελησμένοι ὄφλημα, ὅπερ ἦδη πάνυ προθύμως καὶ ἀποχρῶν- τως ἐκτίω διὰ ταύτης μου. Λυπηρὸν, λίαν μάλα λυπηρὸν καὶ δυσάρεστον εἶναι, φίλε Συντάκτα, ὅτι ξένος, ὅστις αὐτοπρο- αιρίτως ἐξέλεξε τὴν πόλιν ταύτην ὡς νέ- αν πατρίδα του, προκατήρξατο τοῦ νέου βίου του· δι' ἀποπειρῶν ἀναστατώσεως· ἴ- σα ἴσα τῶν μάλλον ἐν καλῶς κειμένων ἐν αὐτῇ, καὶ τῆς διασπορᾶς ξιανῶν νέων ἐν τῇ κοινῇ αὐτῆς, καὶ ταῦτα χάριν· ἡ διουτελείας ἢ ἀναδείξεως ἢ καὶ συναρμογε- ρων. Στρέφω λοιπὸν λήγων τὸν λόγον πρὸς αὐτὸν, καὶ τὸν παραινῶ, ἐν τῷ νῦντι- προτιθεῖται νὰ συζήσῃ μετ' ἡμῶν, νὰ ἐν- χαρισθῇ εἰς ὅ,τι τῇ πέμπτῃ ὁ Ἅγιος Θεός, καὶ νὰ μὴ σκάπη τὸν λάκκον τῶν ἄλλων, διότι, κατὰ τὴν προφητείαν, ἐνδέ- χεται νὰ πέσῃ ἐν αὐτῷ ὁ ἔξιος· νὰ συμ- μορφωθῇ πρὸς τὸ φιλήσυχον πνεῦμα τῆς κοινῆς, ἥς ταῦν ἀποτελεῖ μέλος, καὶ νὰ μὴ ταρατῇ αὐτὴν δι' ἀνεμωλίαν ὁ χλῆσιον· ἐπὶ πᾶσι δὲ νὰ παύσῃ διασύρων ὑπολήψεις ἐδαίρας, ἀποκτηθείσας διὰ κό- πων καὶ μόχθων καὶ ἰδρώτων πολυχρονίων, καὶ νὰ καὶ οὐκ οὐκ ἐαυτῇ Ἰσπανικὰ φρού ρια, ἐκλαμβάνων ὡς ἀποτελέσματα ἐγρη- γόρως, νυκτερινὰς ὀνειροπλαναίς φαντα- σμαγορίας, καὶ ὡς οὐδόπως παράδοξον ἐν τῇ ἐφάνῃ ὅτι διόθεν μετεκαλεῖτο αὐτὸς ὅθεν ὁ Κος Καρκαγεωργιάδης ἀπεπέμπετο. Ὁ Κος Καρκαγεωργιάδης χαίρει εὐτυχῶς τὰ πιστὰ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, συνδρο- μητῶν του καὶ μὴ, φίλων του καὶ ἐχθρῶν, τὴν ἐξήγησιν ὅλων τῶν σπουδαίων συμβαδῶν του καὶ τῆς ὑπάλθυσης τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ κατ' αὐτοῦ πάλιν εἶναι παραμυθία πρὸς τοὺς ἀγῶνας τοῦ μετὰ τῶν ἀναισθητῶν μα- ρμαχῶν ἡμῶν· ὅπως δὲ διασπασθῇ ἡ τοσαύτην βεβαιότητα ἐπὶ τῇ γυναικὶ πρὸς αὐτὸν ἀπαιτημένη, ἀπαιτῶται ἡμῶν, τὸ δι' αὐτῆς τοῦτο καὶ ἀπαιτῶται αὐτοῦ. Σφοδρῶς χιότης δὲ φαίνεται ἰκανὴ νὰ τὰ διατρέξῃ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ.

Εἰς ἈΡΧΑΓΓΕΛΟΥ (ΜΟΝΑΓΡΙΟΥ), καὶ Φεβρουαρίου.

Κύριε Συντάκτα τῆς "Ἀληθείας"

Ἐμμένει καὶ παρ' ἡμῶν ἡ τριακοστὴ

Linnéel 20 Jan. 1892.